

Кольо.

Бога ми, господине! Нищо пѣма азъ да скрия отъ занаятътъ си таз' вечерь. Ще видите какъ ще вы нагоста азъ, при венчко чи въ готварницата ми доде да ся намѣси оня *интригантинъ* . . .

Грабчо.

Оф! Какво ти казвамы, какво ни приказвашъ?

Кольо.

Ако не сполуча да вы нагоста както желаяхъ, погрѣшката е на този-ми-ти граматикъ, който ми отрѣза крилата съ ножичкитѣ на економіята си!

Грабчо.

Глунавъ ли си, бре? Друго искамы тукъ, а не розбы и вечери. Искамъ да ми кажешъ кой ми открадна паритѣ.

Кольо.

Вы откраднаха паритѣ?

Грабчо.

Да, обѣснико! и ще тя обѣся, ако не ми ги върнешъ.

Комисаринъ, Грабчу.

За Бога! Оставете чилѣкѣтъ, не отнесайте тѣй съ него! Азъ гледамъ отъ лицето му чи той е честенъ чловѣкъ, и чи, безъ затворъ, той ще ни каже онова, което желаете да ся научите. Да, мой приятелю, ако ни ся неповѣдате за венчко,